

El poeta celoní Jordi Julià participa a la Feria Internacional del Libro de Guadalajara, Mèxic

■ Julià és convidat a l'edició d'enguany de la prestigiosa Fira per l'institució mexicana i l'Institut Ramon Llull

REDACCIÓ. Sant Celoni
El poeta de Sant Celoni Jordi Julià va participar, la setmana passada, a la Feria Internacional del Libro de Guadalajara (Mèxic) convidat per la institució mexicana i per l'Institut Ramon Llull per representar, juntament amb el també poeta Vicenç Llorca, els poetes catalans a aquest festival, considerat la reunió editorial més important que se celebra a Iberoamèrica.

La participació de Julià a la cita, celebrada entre el 27 de novembre i el 5 de desembre, es va concretar en una lectura de poesia pròpia en un dels espais més selectes de la fira, el 'Salón de Poesía', el 28 de novembre. Un acte que va ser conduït pel periodista i poeta mexicà Benito Taibo, que va actuar d'amfitrió i presentador.

Al marge dels actes de la mateixa fira, els autors participants es promocionen a tota la ciutat de Guadalajara gràcies a 'Ecos de la Feria Internacional de Libro' amb el que els autors són convidats a fer una xerrada sobre la seva activitat literària en una de les escoles preparatòries per a la Universitat que es troben a la ciutat. Julià va intervenir, en aquest marc, en un dels centres més grans de la ciutat, amb prop de 6.000 alumnes. Un espai en el que el poeta celoní va poder llegir i comentar la seva obra dilluns, 29 de novembre, durant més de dues hores, donant a conèixer el seu punt de vista sobre la poesia i explicant característiques de la llengua i la cultura catalanes.

Julià assenyala que els alumnes

El celoní Jordi Julià en una de les seves intervencions a la Feria Internacional del Libro de Guadalajara (J.J.)

assistents coneixien la seva poesia i "van poder participar i fer preguntes, al mateix temps que em van sorprendre llegint entre uns quants alguns dels meus versos". Entre els autors convidats a aquesta escola també hi figuraven el poeta castellà Luis García Montero o la narradora Almudena Grandes.

Aquesta és la segona vegada que Julià assisteix com a convidat a aquesta fira. El 2004 ja hi va prendre part en qualitat d'autor, i hi va presentar el seu llibre 'La mirada de París', que acabada de ser publicat aquell any a Mèxic després d'haver estat guardonat amb el Premio Internacional de Ensayo Siglo XXI.

Jordi Julià és Doctor en Teoria de la Literatura i Literatura comparada per l'UAB, on exerceix de professor. Durant la seva trajectòria ha obtingut nombrosos guardons com el premi Dámaso Alonso d'investigació filològica de Santiago de Compostel·la 2002, per 'La perspectiva contemporànea' o el Vicent Andrés Estellés el 2006.

Proves de sirenes d'avís químic dimarts a Sant Celoni i la Batllòria

REDACCIÓ. Sant Celoni

Dimarts 14 de desembre a les 10 del matí, s'activaran en proves les sirenes d'avís d'accident químic situades a Sant Celoni i la Batllòria. Amb aquest tipus de prova, que es fa de forma periòdica a tot Catalunya, es pot valorar l'efectivitat del sistema i millorar-lo en allò que calgui, comprovar les cobertures de les zones poblades i familiaritzar la població amb aquest tipus d'alerta. El sistema d'avís va destinat a la gent que es troba al carrer perquè, en un cas real d'activació de les sirenes, reconegui el seu so i es confini. L'activació en alerta de les sirenes del Sector químic de la Tordera des del CECAT de Barcelona.

Al sector químic de la Tordera es compta amb 2 sirenes situades al municipi de Gualba, 3 a Sant Celoni i la Batllòria i 1 a Riells i Viabrea. Actuacions com la propera prova de sirenes són fruit del compliment de la legislació més avançada en matèria de prevenció d'accidents majors en indústries i preparen la ciutadania a ser sensibles als consells indicats i a estar sempre en disposició d'actuar correctament.

A més de Sant Celoni i la Batllòria, la prova tècnica de sirenes es farà a diferents municipis de Catalunya. En les proves realitzades prèviament al Baix Montseny, en diverses ocasions s'han detectat errors de funcionament del sistema, com sirenen que no s'han activat en el moment oportú o, que si ho han fet, no ha estat amb la intensitat necessària per ser audibles des de tots els punts dels municipis.

EN PRIMERA PERSONA FERRAN CATARINEU (fcatarineu@hotmail.com)

La Immaculada Constitució

Certes forces polítiques, d'una manera continuada, s'esforcen en remarcar que la solució per el que en diuen encaix de Catalunya a Espanya passa per el canvi constitucional obviant el caràcter d'immutabilitat de la Constitució. El seu contingut i sobre tot una determinada interpretació de la seva ambigüitat, fruit del moment històric de la seva redacció, el fan autènticament dogmàtic rebutjant ja 'avant la letre' tota iniciativa per a una modificació, pel quòrum que exigeix i el bipartidisme de feic 'regna' a l'Estat i coincidint com coincideixen ambdós partits en l'involucionisme polític-constitucional.

Certament la mateixa Constitució preveu els mecanismes per a la seva modificació, com no podia ser d'altra manera tota vegada que és impensable en democràcia l'existència d'una constitució inamovible: seria deixar sense opinió a tots els ciutadans electors posteriors al moment de la seva aprovació i negar-se al canvi que ex-

perimenta amb el pas del temps tota societat.

Però és forçós insistir en recordar el moment històric en que fou redactada i aprovada la constitució vigent. S'acabava de sortir formalment, però no efectivament, d'una dictadura, d'una dura situació autocràtica i dins de la ponència constitucional convivien autèntics demòcrates amb gent de l'antic règim que sovint més que argumentar la seva visió política la imposaren assistits per la inseguretat —diria la por que es derivava de la permanència i prepotència de forces econòmiques, polítiques, militars i fins i tot eclesiàstiques, totalment identificades amb la dictadura i que tenien una influència considerable i moltes vegades determinant. Es bo saber —això necessitaria un altre article sencer, que no defujo, com també analitzar la poca convicció del ponent nacionalista (?) català Miquel Roca a l'hora de defensar els interessos del seu (?) país— que a la ponència constitucional els arribaven arti-

cles ja redactats per persones alienes (sectors consultats, en deien, llegiu militars si voleu) amb l'ordre, sí ordre, que no se'n podia tocar ni una sola coma. L'article segon, per exemple.

Polítics i poble volien però, per sobre de qualsevol consideració per negativa que fos, per sobre fins i tot del seu contingut, l'aprovació d'una constitució que garantís el canvi de règim. O així se'ls feu creure maliciosament. D'aquí ve l'ambigüitat de la Constitució. I d'aquí ve també inexorablement, la seva provisionalitat.

Trenta dos anys després la Constitució segueix tan immaculada com el dia de la seva aprovació. Per contrast podem veure com a la Constitució nord-americana aprovada el 1787 se li han incorporat vint-i-set esmenes, un promig d'una cada vuit anys. (És clar que comparar Espanya amb els Estats Units és traspasar el mirall del País de les meravelles). Ara bé, malgrat l'involucionisme de la política del govern

central, governi el partit que governi, sembla que es pot considerar la democràcia prou consolidada. És temps, doncs, de fer pedagogia apressats també per l'involucionisme que, repetim, practica el govern central, i que els polítics, els sociòlegs i les institucions progressistes i nacionals, comencin una tasca de conscienciació de l'opinió pública sobre la necessitat d'una intel·ligent reforma constitucional que aprofundeixi en la defensa de pobles i ciutadans i s'adapti obertament i sense por a la realitat plurinacional de l'Estat. Altra cosa no és més que la 'dictadura democràtica' de la majoria sobre les minories nacionals, cada dia més vives. Però dictadura al cap i a la fi.

(Sigui escrit entre parèntesi que, ara com ara, d'immediat, i de la manera que brama el búnker, -avui se'n diu caverna o brunete mediàtica- qualsevol canvi constitucional, per Catalunya seria a pitjor. Deixem-ho, doncs, com si no hagués escrit res).